

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO
ODVJETNIŠTVO
U RIJECI
Rijeka, Frana Supila 16

Broj: KO-DO-104/2026
Rijeka, 22. svibnja 2026.
IS/IS

OPĆINSKOM SUDU U RIJECI

R I J E K A

Na broj: K-233/2026-16

Protiv presude Općinskog suda u Rijeci broj K-233/2026-16 od 07. svibnja 2026. u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Alana Vidmara zbog kaznenog djela nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona, kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona te kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz članka 235. stavka 1. Kaznenog zakona, sve u vezi s člankom 51. Kaznenog zakona, temeljem članka 38. stavka 2. točke 10. i članka 464. stavka 1. i 3. Zakona o kaznenom postupku, podnosim

Ž A L B U

- zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 467. točka 3. u vezi sa člankom 470. stavkom 2. Zakona o kaznenom postupku) u odnosu na oslobađajuću presudu, koja se odnosi na kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona

O b r a z l o ž e n j e:

Presudom Općinskog suda u Rijeci broj K-233/2026-16 od 07. svibnja 2026. okrivljenik Alan Vidmar je temeljem članka 453. točke 3. Zakona o kaznenom postupku oslobođen optužbe da bi počinio kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona, činjenično i pravno pobliže opisanih u izreci pobijane presude i to pod točkom I. izreke presude te je temeljem članka 149. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku naloženo da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

Žalba se podnosi zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja jer smatram da sud nije na pravilan način ocijenio dokaze u ovom kaznenom postupku zbog čega je izveo pogrešan zaključak o odlučnim činjenicama te na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja donio svoju odluku u odnosu na dio presude, koja se odnosi na

kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona.

U obrazloženju pobijane presude, u odnosu na predmetno kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona, prvostupanjski sud navodi da se okrivljenik očitovao kako se ne smatra krivim za predmetna kaznena djela, pri čemu da je naveo da majci nije prijetio te da nije imao ikakve fizičke obračune s majkom. Nadalje prvostupanjski sud navodi da je svjedokinja Klaudija Vidmar, ispitana na dokaznom ročištu pred Županijskim sudom u Rijeci, prije podizanja optužnice, iskazivala o događajima, koji su predmet optužbe pod točkom 1.) i 2.) optužnice, no da, međutim, prilikom reprodukcije snimke njezinog saslušanja, iskaz iste nije bio razumljiv uslijed mikrofonijske, kao i da je oštećena Klaudija Vidmar na raspravi pred sudom, koristila blagodat nesvjedočenja iz članka 285. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku te nije iskazivala. Prvostupanjski sud nadalje obrazlaže da, budući da iskaz oštećene Klaudije Vidmar, tijekom reprodukcije snimke, nije bio razumljiv uslijed tehničkih poteškoća, a uzimajući u obzir da je ista na raspravi koristila blagodat nesvjedočenja, sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi odlučne činjenice na kojima se temelji optužba te da, s obzirom tijekom dokaznog postupka nisu izvedeni drugi dokazi na temelju kojih bi se nedvojbeno utvrdilo da je okrivljenik počinio predmetno kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona, okrivljenik je u tom dijelu oslobođen optužbe. Prvostupanjski sud također u obrazloženju presude navodi da činjenica da je navedena snimka nerazumljiva, ne utječe na zakonitost iste, već isključivo na dokaznu snagu iste.

Smatram kako je prvostupanjski sud, u odnosu na predmetno kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona, izveo pogrešan zaključak o odlučnim činjenicama koje proizlaze iz svih personalnih i materijalnih dokaza te slijedom navedenog donio takvu odluku.

Naime, prije podizanja predmetne optužnice, ovo državno odvjetništvo je reprodukcijom DVD medija, koji sadrži iskaz oštećene Klaudije Vidmar, a kojeg je ista dala na dokaznom ročištu pred Županijskim sudom u Rijeci dana 18. veljače 2026., unatoč nekim zvučnim poteškoćama na snimci, nedvojbeno uspjelo razaznati točan sadržaj iskaza imenovane svjedokinje. Iz samog sadržaja snimke njezinog ispitivanja, razvidno je da je oštećena Klaudija Vidmar iskazala da je u predmetnom razdoblju živjela sa svojom sinom, okrivljenikom Alanom Vidmarom, na adresi Emilija Randića 11, Rijeka te da je okrivljenik bio često nasilan prema njoj, kako verbalno, tako i fizički, u vidu naguravanja. Okrivljenik je to uvijek činio kada bi bio u alkoholiziranom stanju, što je bilo često. Ona mu je znala govoriti da se otide liječiti zbog njegove ovisnosti o alkoholu, no okrivljenik je to uvijek odbijao učiniti. Okrivljenik je njoj upućivao razne pogrdne riječi te je psovao, govoreći joj: "Mrš u pičku materinu, makni se, pusti me, goni se!", zatim se učestalo postavljao tijelom prema njoj, kao da će je udariti, na što bi mu ona tada rekla: "Hoćeš mater udariti?", a onda bi se okrivljenik zaustavljao, no okrivljenik ju je učestalo naguravao, pri čemu bi je čvrsto držao za njezine ruke i zapešća te se sve to događalo u navedenom razdoblju od siječnja 2022. do 23. siječnja 2026. i to najmanje jedanput tjedno. Dana 16. siječnja 2026., dok se okrivljenik nalazio u alkoholiziranom stanju, izašao je iz navedenog stana te je želio otići u Viškovo osobnim vozilom marke "Renault

Megane", kojim se inače ona koristi, a koje vozilo delničkih registracijskih oznaka je inače vlasništvo njezinog oca, odnosno okrivljenikovog djeda Ivice Bajta. Tog dana okrivljenik je uzeo ključeve vozila te je sjeo u vozilo, a ona je istrčala za njim, govoreći mu da ne vozi automobil u alkoholiziranom stanju. Nakon toga su se njih oboje odvezli vozilom u Viškovo te je ona vozila automobil, dok se okrivljenik nalazio na suvozačevom mjestu te joj je okrivljenik počeo, bez ikakvog povoda, izdavati naredbe, govoreći joj: "Nećeš nikuda, pazi što radiš, ajde sad gas na auto!", a također joj je u par navrata rekao i da će je morati udariti. Ona se zbog toga osjećala "ukroćeno". Ona se zbog cjelokupnog okrivljenikovog postupanja prema njoj, osjećala nesigurno i poniženo. Oštećena Klaudija Vidmar je također iskazala da joj je okrivljenik jednom prilikom, tijekom njihove svađe i to u navedenom razdoblju od siječnja 2022. do 23. siječnja 2026., ne sjeća se točnog dana, rekao da ima pištolj te da ga ona ne dovodi u situaciju da on mora izvaditi pištolj, misleći pri tome da se ona prestane učestalo svađati s njim, jer da će inače upotrijebiti pištolj u odnosu na nju. Ona se prestrašila te prijetnje te se "povukla", kako situacija ne bi eskalirala. Iz navedenog iskaza je razvidno da oštećena tereti okrivljenika za učin predmetnog kaznenog djela nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona, upravo onako kako se to okrivljeniku i stavlja na teret. Od ostalih personalnih i materijalnih dokaza, koji potkrjepljuju sam iskaz oštećene, valja istaknuti i dio iskaza svjedokinje Valerije Bajt, također dan na dokaznom ročištu pred Županijskim sudom u Rijeci dana 18. veljače 2026., a iz kojeg proizlazi da je ista, između ostalog, iskazala da je bilo situacija, u kojima bi okrivljenik znao uhvatiti za ruku njezinu kćerku Klaudiju Vidmar, kada bi od nje tražio novac te joj je poznato da je njezina kćerka generalno imala problema s okrivljenikom. Iz zapisnika o zaprimanju kaznene prijave od 23. siječnja 2026. i to u odnosu na vrijeme i mjesto podnošenja kaznene prijave, a koji dio zapisnika o zaprimanju kaznene prijave ne sadrži elemente obavijesnih razgovora, proizlazi da je oštećena Klaudija Vidmar, dana 23. siječnja 2026., u 17,50 sati, u prostorijama I. PP Rijeka, PU PG-a, protiv okrivljenika Alana Vidmara podnijela kaznenu prijavu zbog predmetnog kaznenog djela nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te predmetnog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona, počinjenih na njezinu štetu. Uzimajući u obzir samu činjenicu da su imenovane svjedokinje na predmetnom dokaznom ročištu, pri čemu su prije davanja iskaza, propisno upozorene sukladno članku 285. stavku 1. i 3. Zakona o kaznenom postupku, odnosno da će se njihovi iskazi, ako odluče svjedočiti, bez obzira na njihovu kasniju odluku, moći koristiti kao dokaz, dale svoje navedene iskaze, razvidno je da isti predstavljaju dokaz u ovom kaznenom postupku pa je, bez obzira što su na raspravi koristile blagodat nesvjedočenja, razvidno da iz njihovih iskaza, uz navedeni materijalni dokaz u vidu pročitano zapisa o zaprimanju kaznene prijave i to samo u odnosu na vrijeme i mjesto podnošenja kaznene prijave, proizlazi da je okrivljenik počinio predmetno kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona. Smatram da predmetni DVD medij, koji sadrži snimku ispitivanja oštećene Klaudije Vidmar, nema tehničkih poteškoća takve naravi, zbog kojih se ne može razaznati upravo navedeni sadržaj iskaza oštećene, odnosno, suprotno navodima prvostupanjskog suda, smatram da isti ima dokaznu snagu. Iz svega navedenog, razvidno je da je okrivljenik Alan Vidmar počinio inkriminirano mu kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona, sve u vezi s člankom 51. Kaznenog zakona.

Slijedom svega navedenog,

p r e d l a ž e m

da županijski sud prihvati žalbu i prvostupanjsku presudu preinači na način da okrivljeniku, u odnosu na predmetno kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona, izrekne osuđujuću presudu, a podredno da presudu u odnosu na predmetno kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona te kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona, ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

ZAMJENIK OPĆINSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Ivan Savić